

„מגן דוד" בקובצתקה

„מגן דוד" הוא בית אולפנא דרלשוני. הוא נמצא ברחוב קומנדנט קוטנסט, אשר בחלק האירופי של העיר. שלשה חדרים, ואולם משמשים לארבע כיתות, זהו כל ביה"ס. גיל התלמידים והתלמידות הוא מחמש עד תשע, הם לומדים חצי יום עברית וחצי יום צרפתית. כשהתלמידים גומרים ארבע שנות לימודים שולחים אותם לביה"ס „אליאנס" להמשיך בלימודי הצרפתית. צריך להעיר שמטרת החברה היא „הפצת השפה העברית וספרותה". את כיתותיה השאילה לחברה „קדל נטר" למען שעורי ערב. העברית נלמדת בשתי כיתות למתחילים ולמתקדמים שעתים לכל שעור בשבוע. צריך לציין ענין חשוב שנוצר בחברה זו, שהוא אמנם בעל ערך רב — הוא הכנת תלמידים מספר (בחורים) למורי עברית. ויש לקוות, כי המפעל יצלח, כי המורה שמכין אותם הוא אחד החשובים שיש לנו במרוקו בעברית ובתלמוד. זה כשנתיים מבקשים מערים רבות מ„מגן דוד" מורי עברית ואין. שהרי תלמידיה לומדים לא יותר מארבע שנים, ז"א יוצאים בידיעות מעטות. שאלה זאת מטרידה מאד ודורשת פתרון. „מגן דוד" ינזה, איפוא, לשלוח על חשבונה תלמידים מספר לארץ להמשיך בלימוד ולקבל שם תעודת מורה. אולם בימים אלה. הנסיעה בלתי אפשרית. דאף על פי כן החליט ועד החברה סוף סוף לבצע את הדבר, כי הצורך במורים מתרבה והולך ואין אנו בני חרין מלהתגבר על כל המכשולים.

חוג "בן-יהודה"

הנוצר המריקאי כמוהו כצאן כלי רועה. בית-הספר אינו מקנה לחניכיו מושגים ברורים על זיהדות והם חיים בלי מטרה. בכלל הם נוטים להתבוללות. אולם שערי העולם הנכרי סגורים לפניהם. כך התלבט הנוער העברי במרוקו עד שנת תש"ג. אותה שנה נפתח המועדון העברי הראשון בקובלנקה. אבל רק המבוגרים המבוינים עברית מבקרים אותו. כשנגשנו לפתח שעורי ערב לא היה מספר מספיק לכתה. עברו חודשים מספר ונפתחו שתי כתות בהשפעת העכולת הנוערית. הכתות החברות. סודית, אכזרית, צינית של הנוצר. ראו חברות את פעולתנו והקימה גם הם ארגונים. בהגיע רג התנועה תש"ד ערכנו חגיגה מפלאה ומחג הפורים סדרנו תערוכה. שהצליחה כל כך. עד שלאחר פורים נהרו אלינו המון צעירים וצעירות. וכולם אצונו ללמיד השפה העברית. כך נתמלאו כבר ארבע הכתות ושוב אין מקום לכתה נוספת. חזן מזה אין מי שילמד? הן אנו בעצמנו תלמידים. בכחה הגכתות. בכל זאת לא נחננו עד שמצאנו פתרון לשאלה הזאת. מכיון שאני גומרים את שעורינו בשמונה. פתחנו ארבע כתות משמונה עד תשע. ואנחנו המלמדים בהן. לדאבוננו אין לנו עוד די מקום לקבל צעירים חדשים הכוהרים אליהם. ככל סנטל יושלים שלוש תלמידים ומה לעשות? קבענו שלש שעות בשבוע ללמוד השפה המקישים שעה לשיחה ציונית. להיסטוריה וזיכרונות. אצלנו קלטנו ארבע מאות חבויים וחברות. אבל רוב הצעירים שאין ביכולתנו לקלטם חוג "א. בן-יהודה" מחנהל על ידי עזרה חברים. שרובם ככולם חברים בעלי מלאכה. ממשיכים את עבודתם באמונה ורתלחות ואם יפגשו מכשולים בדרכם. ילחמו בחרוף נפש. ואנו מלאי תקוה. כי נתגבר על האדישות והמכשולים ונעודד את הנוער היהודי במריקו עד שיצטרף למערכת הווחיה הלאומית.

174

174